

Het schilderij van oom Hendrik

Thrillerachtig blijspel in drie bedrijven

door

BEA KOENDERS - ROTHUIS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET SCHILDERIJ VAN OOM HENDRIK** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BEA KOENDERS-ROTHUIS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **12** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Agnes - het dienstmeisje, erg dom, niet erg wereldwijs

Fred - butler, ouderwets en plichtsgetrouw/volgbaar, probeert op het bezoek erg netjes over te komen.

Claudia - notaris, zakelijke vrouw

Makelaar - meneer Aas.

Insp. Witjes - beschaafde man, die zijn werk serieus neemt

Corine - stagiaire, maar neemt dit wel erg serieus

Antoinette nichtje van oom Hendrik opstandig en uit de hoogte

Arno - neef van oom Hendrik slonzig type

Kees Jan - neef van oom Hendrik yuppentype

Jantine - nicht van oom Hendrik, hittepetitje

Melkboer - Dirk. Verkoper, nog met melkflessen

Hendrik - eigenaar van de woning en het kapitaal

DECOR:

Het toneel is de woonkamer van een oude sobere man. In het midden van het toneel staat een lange eettafel, met daaromheen acht stoelen. Boven de tafel hangt een kroonluchter. Op de tafel staat een grote kandelaar. Achter de tafel is een schouw met daarboven het zelfportret van oom Hendrik. Het is een levend portret, waardoor er komische scènes kunnen ontstaan, doordat Agnes steeds weer tegen het portret praat. Aan de ene kant van de haard staat een serveerwagen met glazen en flessen drank. Aan de andere kant, een boekenkast, waar ook spelletjes in staan, zoals 'mens erger je niet' en scrabble, monopolie en ganzenborden. (de spelletjes zien er oud en versleten uit) Links is de deur naar de hal en de voordeur, rechts is een opening naar de keuken, en naast de serveerwagen, een deur naar boven.

EERSTE BEDRIJF

Doek gaat op. Oom Hendrik is die dag ervoor overleden. Het is een trieste bedoening in het huis. Althans Agnes is hierdoor behoorlijk van de leg.

Agnes: *(op van rechts met stofdoek, ze begint aan haar werk, stoft het zelfportret van Hendrik af, bekijkt het van een afstandje)* Zo nu bent u weer mooi. *(veegt nog eens over het portret)* Zo, daar zat nog een vlekje. *(verdrietig)* Ja, u bent me een mooie, piept er zo maar tussenuit. Ik weet niet eens meer wat ik nou moet doen. *(snuif in de stofdoek, waarbij Hendrik een vies gezicht trekt)* Wat moet ik nou toch doen. Nu moet ik alleen met Fred eten. *(boos met handen in de zij)* Waar moet ik eigenlijk heen, nu ik u niet meer heb om voor te zorgen. U bent me een mooie.

Melkboer: *(op vanuit keuken)* Goedemorgen, Agnes, hoe gaat het met je.

Agnes: *(probeert niet te laten merken wat er is gebeurd)* Goed, heel goed, Dirk.

Melkboer: En heb je nog wat nodig?

Agnes: *(gaat zitten)* Eh even denken, doe maar een fles melk, en een fles yoghurt.

Melkboer: *(noteert dit in zijn boekje, verbaasd)* Is dat alles?

Agnes: Eh ja, we hebben verder niks nodig, Dirk, weet je eh... *(kijkt naar het portret)* we moeten nodig minderen met al die melkproducten, slecht voor de lijn weet je.

Melkboer: Ach, vrouwtje, dat heb jij toch niet nodig, je ziet er nog zo goed uit voor je leeftijd.

Agnes: *(boos)* Dat laatste had je nou niet moeten zeggen, Dirk.

Melkboer: Ik bedoel het niet slecht, dat weet je toch.

Agnes: Nou eh, zet de flessen maar op het aanrecht. *(staat op)*

Melkboer: Oké, boodschap is duidelijk, ik ga maar weer eens. *(af door keuken)*

Agnes: Hè verdorie, als ie nou maar niet blijft plakken, dat kunnen we nou helemaal niet gebruiken. *(tot portret)* Ik moet er eerst zelf nog aan wennen, dat u er niet meer bent, en als ik het aan Dirk vertel, dan komt zij van Kopenhagen hier ook aan de deur, en daar hebben we geen zin in, toch? Die roddeltante.

Fred: *(op van links met krant)* Zeg, Agnes, je staat in jezelf te praten hoor.

Agnes: *(boos)* Helemaal niet, ik had het *(wijst op het portret)* tegen meneer Hendrik.

Fred: *(onnozel)* En kreeg je antwoord.

Agnes: Ik kan er ook niks aan doen, ik mis hem ook zo. *(haalt de stofdoek nog eens over het portret, Hendrik trekt terug, en trekt een vies gezicht)*

Fred: Ja, je zal je baan ook wel gaan missen, *(gaat zitten en slaat de krant open)* want er is nu toch niks meer om voor te zorgen.

Agnes: Nee, dat zei ik net ook al tegen *(knikt naar het portret)* meneer Hendrik.

Fred: En had hij een oplossing voor je

Agnes: *(boos)* Nee, natuurlijk niet, bovendien zou meneer niet willen dat ik weg zou gaan, hij is zo gewend aan mijn spruitjes met een balletje gehakt en gortepap,

Fred: *(lezend in de krant)* Maar ja die hoef je voor hem niet meer klaar te maken.

Agnes: *(huilend)* Nee, en sudderlapjes met een randje vet ook niet meer. Bij de slager zullen ze ook wel vragen *(bedenkt)* O jee, nu zal iedereen wel vragen hoe het met meneer is. Wat moet ik dan zeggen?

Fred: Nou, gewoon, dat hij dood is.

Agnes: *(huilend)* O, wat vreselijk. ik ga niet meer naar het dorp hoor.

Fred: Je zal toch moeten eten, en ik ook.

Melkboer: *(vanuit keuken roepend)* Agnes, oehoe, de melk.

Agnes: *(roepend)* Zet het maar neer, en bedankt, tot de volgende keer.

Melkboer: *(op vanuit keuken)* Ha, die Fred. Alles goed?

Agnes: Ja, Dirk, alles is goed, maar we zijn hartstikke druk. *(stoot Fred aan)* Hè, Fred.

Fred: Eh, ja we zijn heel druk.

Melkboer: Nou, dan hou ik dat bakkie koffie wel tegoed voor de volgende keer. Tot gauw. *(af door keuken)* Fred: Wat is dat nou, krijgt hij geen koffie meer?

Agnes: Nee!

Fred: Agnes, wat is dat nou, die man komt speciaal hiernaartoe. Weet je wel dat er eigenlijk helemaal geen melkboeren bestaan?

Agnes: Nee, Dirk is de groenteboer, nou goed.

Fred: Nee, ik meen het, nergens meer komt er een melkboer aan huis, maar die beste man doet dit nog steeds voor jou. Ik wed dat hij jou wel ziet zitten.

Agnes: Helemaal niet, meneer Hendrik betaalt hem er goed voor.

Fred: Maar ja, dat houdt nou ook op.

Agnes: Ja da's waar ook. Hoe moet dat nou met die rekening die we nog bij de melkboer hebben staan?

Fred: Dat komt heus wel goed. Je hebt toch niet veel besteld, hè?

Agnes: Nee, ik dacht er op tijd aan. (*gaat zitten*) Ik weet zeker dat ik nog vaak voor drie zal dekken.

Fred: Dan gooi je zijn bord toch gewoon weg.

Agnes: (*verbaasd*) Nou ja zeg. (*ziet dan de krant*) Zeg, wat ben jij eigenlijk aan het doen?

Fred: Ik lees de krant.

Agnes: Ja, dat zie ik ook wel, maar sinds wanneer lees jij de krant?

Fred: Sinds nu.

Agnes: Waarom?

Fred: Ik ga een baan zoeken. Zou jij ook moeten doen.

Agnes: Waarom?

Fred: Nou hier is niks meer voor jou te doen.

Agnes: En waarom niet?

Fred: Mens, vraag niet zo veel. Snap je dan niet dat er niks meer is om voor te zorgen.

Agnes: Jawel, maar zolang het huis nog niet weg is, blijf ik hier.

Fred: Waarom?

Agnes: Gewoon, het stof verdwijnt hier niet zomaar hoor. En er moet gelucht worden.

Fred: Voor wie?

Agnes: Nou begin jij te vragen.

Fred: Ja, ik vraag me gewoon af wat jij hier nog moet doen. Als ik een baan heb, ben ik ook weg hoor.

Agnes: Waar moet ik dan heen, ik heb niemand, (*kijkt verdrietig naar het portret*) en wie wil mij nou hebben?

Fred: Er zijn heus nog wel mensen die een dienstmeisje zoeken, (*geeft haar een deel van de krant*) hier zoek maar. (*dan gaat de bel*)

Agnes: (*verbaasd*) Wie kan dat nou zijn?

Fred: Ik zou het niet weten, maar als ik ga kijken kom ik daar snel genoeg achter. (*af door gangdeur*)

Agnes: (*leest verder in de krant*) Tjonge jonge kijk nou, een inbraak bij de bakker. Wat erg zeg. (*kijkt dan naar het portret*) Rot voor die mensen, vindt u ook niet. Al dat lekkere brood weg. Waar zou ik vandaag dan mijn brood vandaan moeten halen. (*bedenkt*) O nee, er ligt nog wel wat brood, (*verdrietig*) dat komt omdat u niets hebt gegeten vanmorgen. Zal Fred wel niet leuk vinden dat hij oud brood krijgt, maar ja, niks aan te doen, de bakker heeft niks meer. Bovendien gaat hij toch weg. Als ik nou eens heel goed voor hem ga zorgen, ik bedoel nog beter dan eerst, misschien gaat hij dan wel niet weg.

Fred: (*op met notaris*) Sta je nou alweer tegen (*knikt naar portret*) hem te praten. Ja sorry hoor maar Agnes kan er nog niet aan

wennen dat hij er niet meer is.

Claudia: Dat kan ik me voorstellen.

Agnes: Goedendag, mevrouw Claudia, wat komt u hier doen?

Claudia: Ik kom voor de laatste wil van meneer Van Stoetenberg.

Agnes: *(snikkend)* O jee.

Fred: Agnes, stel je niet zo aan. Zet even thee voor mevrouw, wil je.

Agnes: *(verschrikt)* Och maar natuurlijk, ik ga gelijk water opzetten, Sorry, dat ik niet zo gastvrij ben vandaag. *(af door opening)*

Fred: Gaat u toch zitten, mevrouw Claudia.

Claudia: *(gaat zitten en opent haar koffertje)* Dank je, Fred.

Fred: U maakt mij wel nieuwsgierig, notaris.

Claudia: Alles op zijn tijd, kerel. Alles op zijn tijd. *(legt dossier op tafel)*
Zo. *(Fred ijsberend over het toneel)* Ga toch zitten.

Fred: Waar blijft ze nou met die thee.

Claudia: Zo snel gaat dat niet hoor, ga toch zitten. Bovendien, ze is ook een beetje de kluts kwijt.

Fred: O, maar dat is ze allang.

Claudia: Fred dan toch, zo praat je toch niet over een collega.

Fred: *(gaat zitten)* Ik snap niet wat meneer Hendrik wil?

Claudia: Dat vertel ik je zo, Maar ik vertel je dit. Het is een belangrijke boodschap.

Fred: Hoe kan dat nou, hij is toch dood.

Claudia: Meneer Van Stoetenberg had alles keurig geregeld, tot in de details.

Fred: *(staat weer op, ijsbeert weer over het toneel. Kijkt dan door de opening)* Ah daar heb je d'r. *(Agnes op met dienblad met thee en kopjes)* Waar bleef je nou zo lang?

Agnes: Nou ik moest water pakken, opzetten, thee in de pot doen en...

Fred: Ja ja het is al goed, ga zitten.

Agnes: Even de thee inschenken. *(doet dat, terwijl Fred haar op de vingers kijkt)* Zo, kijk eens, mevrouw Claudia, een lekker kopje verse thee.

Claudia: Dank je, Agnes.

Fred: Nou voor de dag ermee. Wat had meneer Hendrik op zijn eh... *(kijkt Agnes aan die naar het zelfportret kijkt)*

Claudia: *(pakt zijn dossier)* Ga zitten, dan zal ik zijn laatste wil voorlezen. *(beiden gaan zitten)*

Agnes: Hoe kan hij nog een laatste wil hebben, *(snikkend)* hij is toch dood.

Fred: Mens, kan je nou niet voor een keer je mond houden. *(tot notaris)*
Gaat u verder.

Claudia: Goed, meneer Van Stoetenberg heeft nog een paar

opdrachtjes voor jullie.

Agnes: (*kijkend naar het portret*) Opdrachtjes???

Fred: Hou je mond, mevrouw Claudia wil ons wat vertellen.

Agnes: Helemaal niet, meneer Hendrik wil ons wat vertellen.

Fred: Ach, mens, dat kan helemaal niet.

Claudia: Ik vrees dat Agnes gelijk heeft, meneer Van Stoetenberg wil jullie wat vertellen, via mij. Zo gaat dat nou eenmaal, daarom heet het ook de laatste wil.

Agnes: (*dramatisch*) Vanuit zijn graf.

Claudia: Zoiets ja. (*schraapt haar keel*) Goed. (*dossier voor zich*) "Geachte Fred en Agnes. Zoals jullie weten ben ik niet echt een arm man. ik bezit behoorlijk veel geld."

Agnes: Ja geen wonder. (*kijkt naar het schilderij*) U heeft ook nooit iets opgemaakt.

Fred: Sst.

Claudia: (*leest verder*) "Eigenlijk ben ik steenrijk."

Fred: (*verbaasd*) Hè?

Claudia: (*verder lezend*) "Zo rijk, dat mijn familie al die tijd op de loer heeft gelegen om het kapitaal in ontvangst te nemen. Uiteraard mag ik ze niet onterven, en dat zal ik ook niet doen, maar ik vind dat ze er, na al die jaren dat ze niet naar mij om hebben gekeken, wel wat voor moeten doen."

Agnes: (*die helemaal opgaat in het verhaal*) Precies, laat ze er maar wat voor moeten doen, heel goed van u.

Fred: Sst.

Claudia: (*verder lezend*) "Zo heb ik bedacht dat jullie in het huis blijven wonen zolang de erfenis niet verdeeld is, maar jullie mogen niets, maar dan ook niets doen. De familie zal na het grote nieuws wel direct op de stoep staan, en ze zullen hier een week logeren."

Agnes: (*springt van haar stoel*) Hoe laat komen ze. (*paniek*) Ik heb niks in huis, ik moet gauw boodschappen doen. (*pakt Fred bij zijn arm*) Sta op, help me.

Fred: (*kalmerend*) Rustig nou, ga zitten en wacht totdat de notaris klaar is met zijn verhaal. Notaris, gaat u verder. (*boos*) En nou hou je je mond, begrepen.

Claudia: Goed. (*verder lezend*) "Jullie zullen je wel afvragen, waarom ik dit doe. Hier een verklaring. Deze mensen, jonge mensen, het zijn twee nichten, en twee neven, kunnen elkaar niet luchten of zien. Ze zijn grootgebracht met een hoop haat. Hun ouders hebben dat gedaan, zij wilden altijd meer en meer. Maar helaas is hun leven mislukt, en hun kapitaal was daarom ook zo op. Maar zij hebben hun kinderen altijd getroost met de gedachten dat ik gauw van

eenzaamheid zou sterven, en zij mijn kapitaal konden halen. Helaas voor hen hebben ze daar erg lang op moeten wachten, maar nu is het dan eindelijk zo ver." (*Agnes begint te huilen*)

Fred: (*op het puntje van zijn stoel geërgerd*) Stil nou, nu komt het,

Claudia: (*lezend*) "Ze komen hiernaartoe, maar weten dat ze een opdracht uit moeten voeren. Ze moeten het hier een week uithouden. Zo niet dan krijgen ze niets, en gaat het geld naar een ander. Zoals jullie weten, zijn wij afgesloten van de buitenwereld. Hier is geen luxe zoals televisie, of telefoon. Zij zullen het moeten doen met datgene waar wij het al jaren mee doen, dus voor jullie zal het een zware tijd worden. Jullie mogen ze nergens mee helpen. (*Claudia kijkt op van het dossier*) Nergens staat hier nadrukkelijk. (*leest dan verder*) Ze moeten een week lang helemaal voor zichzelf zorgen. Dus zelf hun kamers in orde maken, zelf boodschappen doen, zelf koken, en zichzelf vermaken. Ik zie het al voor me." Agnes: O, wat gemeen.

Fred: Helemaal niet. Net goed. Volgens mij zijn ze erg verwend.

Claudia: Zal ik verder gaan.

Fred: Graag, ik begin dit spelletje wel leuk te vinden. (*handen wrijvend*)

Claudia: (*lezend*) "Wel verwacht ik van jullie, dat jullie een oogje in het zeil houden, zodat ze elkaar niet na een dag al vermoorden."

Agnes: (*verbaasd*) Wat!! Gaan ze elkaar vermoorden?

Fred: Bij wijze van spreken, Agnes.

Agnes: (*opgelucht*) O gelukkig maar, ik word altijd zo verdrietig van begrafenissen.

Fred: Er gebeurt niks, geloof me maar. (*tot notaris*) Wij houden wel een oogje in het zeil.

Agnes: (*onnozel*) Welk zeil moeten we in de gaten houden?

Fred: Doe jij nou maar niks, en laat het maar aan (*statisch*) mij over, dan komt het allemaal best goed.

Claudia: (*lezend*) "Kortom Fred en Agnes hebben betaald verlof, en uiteraard zal ik jullie ruim voorzien van een fooi, als dit goed afloopt. De notaris heeft dit geld voor jullie in bewaring, zodat jullie je voorlopig geen zorgen over de toekomst hoeven te maken. Ook heeft zij een getuigschrift, voor jullie eventuele nieuwe werkgever. Agnes en Fred het gaat jullie goed, en bedankt voor jullie goede zorgen."

Agnes: (*snikkend kijkend naar het schilderij*) We hebben het graag gedaan, meneer Hendrik. Maar van dat geld, mag ik eens kijken, staat dat er echt?

Claudia: Maak je geen zorgen, het staat er allemaal, meneer Van Stoetenberg heeft zijn zaakjes goed geregeld.

Fred: Dat denk ik ook wel. Ik ben benieuwd of ze het redden.

Claudia: Het gaat om grote bedragen, waarschijnlijk hoeven ze nooit

meer te werken, dus ze moeten wel.

Fred: Nou daarvoor zou ik wel een week op een onbewoond eiland willen zitten hoor.

Agnes: Foei, het gaat hier om het geld van meneer Hendrik hoor.

Fred: Ja nou. Nu hij er niet meer is, zal het toch verdeeld moeten worden toch? Geld is geld.

Claudia: Ja, maar ja je zit hier toch min of meer op een onbewoond eiland, en voor mensen uit de stad valt dat niet mee.

Fred: Ja dat is waar. Wat moeten die mensen nou de hele dag hier doen.

Agnes: *(opgewonden)* Spelletjes doen. *(loopt naar de kast en haalt er een stapel spelletjes uit)* Kijk 'mens erger je niet.'

Fred: Heel toepasselijk, Agnes.

Agnes: Hoe bedoel je?

Claudia: Nou, Agnes, laat dat spel maar achterwege, ergeren aan elkaar zullen ze zeker doen, reken daar maar op, de pionnen zullen je om de oren vliegen.

Fred: *(nieuwsgierig)* Heeft u de familie wel eens ontmoet.

Claudia: Ja, Fred, en het zijn monsters als het op geld aankomt, maar *(kijkt op zijn horloge)* ze zullen zo wel komen.

Agnes: Zou u denken.

Claudia: Ja, ik heb ze elektronisch op de hoogte gebracht van het overlijden, en van hun opdracht.

Agnes: *(verbaasd)* Hoe zegt u?

Claudia: Via de computer.

Agnes: Via de computer? Hoe kan dat nou?

Claudia: Dat is hetzelfde als telefoneren, alleen dan schriftelijk.

Agnes: Een briefje door een snoertje?

Fred: Klets niet zo raar, Agnes.

Claudia: Maar het is wel zoiets.

Fred: Ach klets, hoe kun je nou een papiertje door een snoertje proppen.

Claudia: Als ik jullie was, zou ik een computercursus gaan volgen, want tegenwoordig heb je dat wel nodig om de wijde wereld in te gaan.

Agnes: Nee, ik ga een cursus kantklossen doen, dat heb ik altijd al gewild.

Fred: Ja, daar kom je vast erg ver mee.

Claudia: Nou ik ga er maar eens vandoor, ik zal eens wat informatie meenemen voor jullie.

Fred: Als u dat eens zou willen doen, heel graag, want ik heb geen zin meer in het butlerschap, ik wil mijn horizon gaan verbreden, nu ik de kans krijg.

Agnes: Nou ik weet nog niet wat ik wil gaan verbreden maar vast niet de horizon.

Claudia: Nou denk er nog maar eens over na, ik kom in de Joop van de week nog wel eens langs. Tot ziens, en veel sterkte.

Fred: Ik laat u even uit. *(samen af)*

Agnes: *(naar het portret)* Nou mooie boel, u gaat maar dood, en wij zitten met uw familie opgescheept. Er is nog geen droog brood in huis. Ik heb niet eens de kamers schoon, *(kijkt dan nog eens naar het portret)* Of zal ik het toch even stiekem doen. Nee, laat ik dat nu niet doen, het is tenslotte uw wil *(boos)* maar ik ben het er niet mee eens, wat moeten ze wel niet van me denken.

Fred: *(op)* Sta je daar nou weer te kletsen, ik zou haast denken dat je seniel aan het warden bent.

Agnes: Hou je mond, ik sta net met eh... *(kijkt naar het portret)* mezelf in discussie.

Fred: Over wat, Agnes?

Agnes: Ach laat maar. Maar we hoeven dus helemaal niks te doen?

Fred: *(zit op stoel, hangt achterover)* Nee helemaal niets.

Agnes: Nou dan moeten wij maar spelletjes gaan doen.

Fred: *(geheimzinnig)* O ja, Agnes, en aan wat voor spelletjes had jij dan gedacht.

Agnes: *(staat bij de stapel spelletjes)* Nou, ganzenborden of zo. *(dan gaat de bel)* O jee, daar zal je ze hebben. *(paniek)* Eh ik eh zal wel even open gaan doen. *(af)*

Fred: *(ruimt spelletjes op)* Het zal wel verstoppertje worden. 't Zal me allemaal benieuwen.

Agnes: *(op met een koffer en achter haar Arno)* Komt u maar verder.

Fred: *(bestraffend)* Agnes!

Agnes: *(blijft met de koffer staan, snapt niet wat Fred bedoelt)* Wat is er.

Fred: Die koffer!

Agnes: *(lachend, nog met koffer in haar hand)* Ja, die is van *(wijst naar Arno)* deze meneer, een neef van meneer Hendrik.

Fred: Hadden wij geen afspraak?

Agnes: Afspraak? *(Fred knikt naar portret)* O, ja *(laat van schrik koffer uit hand vallen)* da's waar ook.

Arno: Zeg kan het wat rustiger. En waar hebben jullie het over? Welke afspraak?

Agnes: Eh wij eh hebben een afspraak met uw oom.

Arno: *(begint te lachen)* Met mijn oom! Die is toch allang dood.

Agnes: Nee hoor, sinds gisteren pas.

Arno: Nou en, dood is dood. En met een dode kan je geen afspraken

maken.

Fred: Uw oom heeft via een eh een brief een afspraak met ons gemaakt.

Arno: Via zijn testament bedoel je.

Fred: Ja zoiets, maar goed, wij houden ons aan die afspraak, dus als u uw koffer even (*wijst naar de linkerkant van het toneel*) daar neer wil zetten, anders vallen de andere gasten er straks over.

Arno: Dat kan (*wijst op Agnes*) zij toch doen.

Fred: Nee dat kan ze niet.

Agnes: Nou, Fred, dat kan ik heus wel hoor.

Fred: (*streng*) Nee, Agnes, dat doe je niet. (*dan gaat de bel*) Ik doe wel open en je blijft van die koffer af, begrepen, hij zet hem zelf wel weg. (*af*)

Arno: Nou nou, hij heeft je (*duim gebaar*) er wel goed onder zeg. (*gaat zitten*) Liefje, zet jij even die koffer weg.

Agnes: Ik ben uw liefje niet, en die koffer zet u zelf maar weg.

Arno: Nou ja zeg.

Agnes: Ik zou het maar doen hoor, (*dreigend*) straks komt hij terug.

Arno: (*staat op*) Ach, mens, zeur niet zo, maar goed, ik zal 'm wel wegzetten. (*doet dit*) Zo goed!

Fred: (*op met Antoinette, ze draagt zelf twee koffers en een beautycase*) Zet u ze daar maar neer, bij die van uw neef.

Antoinette: (*doet dit, ziet Arno*) Belachelijk, moet ik zelf mijn koffers dragen. (*ziet dan Arno*) O ben jij er al. Ja stom natuurlijk. Ik was even vergeten dat jij alleen maar snel bent als er wat te halen valt, dat was vroeger al zo, je bent blijkbaar nog niks veranderd.

Arno: Ha, lieve nicht van me, lang niet gezien, hoe is het met jou.

Antoinette: Met mij gaat het uitstekend, neef Arno.

Arno: Zeg hoe lang ben jij van plan hier te blijven?

Antoinette: Net zo lang als jij.

Arno: En vanwaar dan al die bagage?

Antoinette: Ja, ik heb nou eenmaal veel kleding. Is dat (*wijst op koffer van Arno*) van jou?

Arno: Ja die koffer is van mij. Ik hoef niet mijn hele garderobe mee te nemen om te laten zien dat ik spullen heb.

Agnes: (*wordt zenuwachtig*) Zal ik maar eens eh een kopje thee zetten?

Arno: (*cynisch*) Hè ja daar hadden we nou net zin in. (*Agnes vlug af, dan gaat de bel*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto